

„NEOČKOVANÝM CHCEME ZNEPŘÍJEMNIT ŽIVOT, JE DŮLEŽITÉ BÝT K NIM TVRDSÍ, ŠLA BYCH JEŠTĚ DÁL“ - ZA ZNEUŽITÍ VLÁDNÍ POZICE K ÚTISKU LIDÍ ČELÍ ALENA SCHILLEROVÁ TRESTNÍMU OZNÁMENÍ

- CZ24 News | 25. listopadu 2021

ČESKO: Jak jsme [avizovali v médiích](#), hodnotili jsme výroky Aleny Schillerové, ministryně financí ČR v demisi, zaměřené proti neočkovaným občanům ČR z trestněprávního hlediska. Došli jsme k závěru, že její projev naplnil skutkovou podstatu trestného činu útisku. Proto jsme dnes požádali orgány činné v trestním řízení, aby tuto otázku prověřily. Zneužití vrcholné ústavní pozice k vydírání a útisku lidí je pro nás nepřijatelné.

Co ministryni Schillerové vyčítáme?

Skutkový stav:

1. Dne 19. listopadu 2021 shora uvedená Alena Schillerová v rozhovoru pro internetový pořad Prostor X časopisu Reflex výslovně přiznala, že při přijímání obecně závazných opatření v souvislosti s rozšířením nemoci covid-19 stát postupuje vědomě šikanózně a nezákonně proti významné skupině občanů ČR, tedy proti skupině lidí neočkovaných proti nemoci covid-19. Jmenovaná výslovně uvedla, **„Musíme dělat opatření, abychom neočkovaným, kteří se očkovat mohou, zneprůjemňovali život. Je to tvrdé“**, přičemž schvalování nezákonného nátlaku na tuto skupinu osob, vybízení k němu a ostrakizování osob neočkovaných se prolínalo celým kontextem jejího rozhovoru.
2. Alena Schillerová tímto nepokrytě přiznala, že jako ústavní činitel a členka vlády s mimořádným přímým vlivem na rozhodování státu činila vědomá rozhodnutí, jejichž bezprostředním důsledkem bylo **„zneprůjemnění života“** mnoha milionům osob žijících v České republice, a to s jediným cílem - donutit je k podstoupení očkování proti nemoci covid-19, které je však ze zákona dobrovolné.
3. Je vědeckými studiemi i kauzálně prokázáno, že očkování proti nemoci covid-19 neznamena nevede k tomu, že by očkovaný nemohl touto nemocí onemocnět nebo dokonce nebyl jejím přenašečem. Jediné, co lze z dosaženého omezeného výzkumu s jistou mírou pravděpodobnosti tvrdit, je pouze to, že očkovaný se aplikací předmětné vakcíny sám chrání proti možnému těžšímu průběhu onemocnění, nicméně však chrání toliko sebe a nikoli jakékoli další osoby (a i tento předpoklad je v současné době nejistý).

Důkaz:

<https://www.reflex.cz/clanek/prostor-x/110296/schillerova-neockovany-chceme-zneprijemnit-zivot-je-dulezite-byt-k-nim-tvrdsi-sla-bych-jeste-dal.html>

Pozn: K bodům 2 - 4 skutkových tvrzení oznamovatel důkazy neoznačuje, neboť jde o veřejně známé skutečnosti.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Právní kvalifikace:

§ 177

Útisk

- (1) ***Kdo jiného nutí, zneužívá jeho tísně nebo závislosti, aby něco konal, opominul nebo trpěl, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo zákazem činnosti.***
- (2) *Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta bude pachatel potrestán,*
- a) *způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 značnou škodu, nebo*
 - b) *spáchá-li takový čin v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného značný prospěch.*
- (3) *Odnětím svobody na jeden rok až pět let nebo peněžitým trestem bude pachatel potrestán,*
- a) *způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 škodu velkého rozsahu, nebo*
 - b) *spáchá-li takový čin v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu.*

Pachatel tohoto trestného činu **útočí na svobodu rozhodování určité osoby a směřuje k tomu, aby takovou osobu přiměl k tomu, aby něco konala, něco opominula nebo něco trpěla.** Útisk je dokonán již v okamžiku, kdy pachatel poškozeného k něčemu nutí (zneužívá jeho tísně nebo závislosti), tedy bez ohledu na to, zda poškozený reálně konal, opominul nebo trpěl to, k čemu jej pachatel nutil.

Objektem trestného činu útisku je svobodné rozhodování člověka. Předmětem útoku je jakákoli jiná osoba.

Objektivní stránka spočívá v nucení jiného, aby něco konal, opominul nebo trpěl, přičemž pachatel k tomu zneužívá závislosti nebo tísně takto donucovaného. K dokonání trestného činu útisku není nezbytné, aby poškozený skutečně vykonal, opominul nebo trpěl to, k čemu jej pachatel nutí, neboť útisk je předčasně dokonán již samotným nucením poškozeného (provedeným zneužíváním jeho tísně nebo závislosti).

Tísní se rozumí stav, byť přechodný, vyvolaný nepříznivými okolnostmi, které vedou k výraznému omezení volnosti v rozhodování. Tyto nepříznivé okolnosti se mohou týkat osobních, rodinných, majetkových, **zdravotních či jiných poměrů**, pro něž se utiskovaná osoba ocitá v těžkostech a nesnázích. **Není přitom rozhodné, jak se poškozená osoba do tohoto stavu dostala, zda si jej způsobila sama či k němu došlo pod vlivem okolností na ní nezávislých.**

O trestný čin útisku nejde, jestliže se někdo domáhá dovolenými prostředky, aby jiný konal, opominul nebo trpěl to, co je povinen. Represe, donucení, vyvíjení nátlaku k vynucení jednání, které je z hlediska zákona zcela dobrovolné, však dovolenými prostředky nepochybně nejsou a jsou zcela nezákonné.

Pachatelem trestného činu útisku může být jakákoli trestně odpovědná fyzická osoba, vyloučena není ani trestní odpovědnost právnických osob.

Hodnocení společenské nebezpečnosti skutku

Alena Schillerová je významnou ústavní činitelkou s přímým vlivem na schvalování mimořádných opatření vydávaných dle zákona o ochraně veřejného zdraví a tzv. pandemického zákona, která zásadní měrou zasahují do života všech lidí žijících na území našeho státu. Je proto její zákonnou povinností dbát na to, aby jí odsouhlasené obecně závazné právní normy i jiné akty veřejné moci přísně respektovaly zásadu proporcionality a zasahovaly do ústavních práv občanů v co nejmenší míře. Úkolem ústavního činitele je nepochybně hledat taková řešení, která by život občanům nekomplikovala, a i za mimořádné situace jej maximálně usnadňovala.

Alena Schillerová tak nečiní. Právě naopak. Výslovně přiznává, že jí odsouhlasovaná opatření jsou vědomě svévolná, represivní a omezující. Její chování je učebnicovým projevem vrchnostenské arogance moci, která s vědomým síly represivního aparátu státu a pod hrozbou sankcí vynucuje opatření, jejichž jediným cílem je, jak sama uvádí, „*znepříjemnit občanům život*“, tedy zlomit je a donutit je k jednání, které zákon výslovně označuje jako dobrovolné a které by jinak tyto občané nepodstoupili.

Co je třeba hodnotit jako mimořádně ohavné a zavrženíhodné je to, že jednání Aleny Schillerové směřuje k útisku i nezletilých dětí, neboť i tyto se mohou po dosažení věku 12 let, na základě dobrovolnosti a po souhlasu zákonných zástupců, nechat očkovat. Pokud je tedy útisk směřován proti neočkovaným, nevyhnutelně jej Alena Schillerová směřuje i proti této nezranitelnější části populace. Devastující vliv takového útisku a útlaku na dětskou psychiku, zanechávající trvalé následky, je opakovaně prokázán v odborných studiích dětských psychologů a psychiatrů.

Toto jednání jmenované, které bylo vlastní snad pouze orientálním despociím dávnověku, má ve svém důsledku erodující vliv na autoritu státu, který je v očích běžného občana vnímán jako utlačovatel a nepřítel. Toto vede nevyhnutelně k tomu, že občan pak podvědomě předem posuzuje veškerá opatření státu jako úkorná a namířená proti jeho zájmům, snaží se jim proto vyhnout či je nerespektovat. Dochází tak k fatálnímu narušení důvěry občanů ve stát a k úpadku respektování práva. Což je z hlediska fungování demokratického právního státu zcela destruktivní.

Společenská nebezpečnost jednání Aleny Schillerové je tak mimořádně vysoká.

ZDROJ: prolibertate.cz

AUTOR: JUDr. Tomáš Nielsen